

ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΑ ΣΥΝΟΡΑ:

Εισαγωγή-συζήτηση για
υποθέσεις και εκστρατείες

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ 9 ΤΗΣ ΠΥΛΟΥ
ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΗΟΜΑΥΟΝ
ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ 3 ΤΗΣ ΕΛ ΗΙΒΛΥ

#FREEPYLOS9

FREE
HOMAYOUN

THE EL HIBLU 3

open assembly against /
Lesvos
border violence

κατάληψη
στο μίνιτο

Αυτό το φυλλάδιο είναι μια συλλογή κειμένων από διάφορες ενημερωτικές δράσεις για την υποστήριξη των ανθρώπων που μεταναστεύουν και έχουν ποινικοποιηθεί. Στόχος είναι να αποτελέσει υποστηρικτικό υλικό για την εκδήλωση "Ποινικοποίηση στα σύνορα" που θα πραγματοποιηθεί στις 7 Ιουνίου στην κατάληψη στο Μπίνειο στη Μυτιλήνη.

Λευτεριά στους καπετάνιους!

Αυτή τη στιγμή, πάνω από 2.700 άτομα κρατούνται στην Ελλάδα ως "διακινητές" επειδή άσκησαν το δικαίωμα της ελεύθερης μετακίνησής τους ή αφού κρίθηκαν ένοχοι για "διευκόλυνση" σε άλλους. Ακόμη περισσότεροι άνθρωποι βρίσκονται φυλακισμένοι στην υπόλοιπη Ευρώπη. Οι άνθρωποι που μεταναστεύουν συχνά συλλαμβάνονται και καταδικάζονται για τέτοια "εγκλήματα" μετά την είσοδό τους στην Ευρώπη. Μπορεί να οδηγούσαν βάρκες ή αυτοκίνητα σε κάποιο σύνορο, αλλά, εξίσου πιθανό, μπορεί και όχι. Ορισμένοι συνελήφθησαν εντελώς τυχαία. Κάποιοι ήταν απλώς εκείνοι που κάθονταν δίπλα στο τιμόνι της λέμβου τους. Άλλοι ήταν οι μόνοι στο σκάφος τους με λίγες ναυτικές γνώσεις. Κάποιοι μπορεί να είχαν πληρώσει λίγο λιγότερα για το ταξίδι τους. Άλλοι μπορεί να έλαβαν κάποια χρήματα. Στην ελληνική νομοθεσία ένα άτομο που οδηγεί ένα σκάφος θεωρείται "διευκολυντής", ανεξάρτητα από το αν εμπλέκονται χρήματα ή όχι. Παρά την ακίνδυνη χροιά της, αυτή η λέξη - "διευκολυντής" - καθορίζει τη ζωή των ανθρώπων που χαρακτηρίζονται με αυτήν.

Δεν έχουμε πίστη στο σύστημα δικαιοσύνης, αλλά αξίζει να αναφέρουμε ότι η Ελλάδα έχει τη δυνατότητα να στέλνει χιλιάδες στη φυλακή εφαρμόζοντας το Πακέτο Μέτρων της ΕΕ για την πρόληψη της υποβοήθησης της παράνομης εισόδου, διέλευσης και διαμονής, το νομοθετικό πλαίσιο για τέτοια εγκλήματα.

Αυτό όχι μόνο επιτρέπει τεράστιες ποινές, με συνέπεια οι φυλακές να είναι γεμάτες από ανθρώπους που φυλακίστηκαν για οδήγηση σκάφους, αλλά ταυτόχρονα τροφοδοτεί το αφήγημα της ΕΕ για την καταπολέμηση της παράνομης διακίνησης. Επιπλέον της κύριας ποινής φυλάκισης, συχνά προστίθενται επιπλέον 10 χρόνια φυλάκισης για κάθε άτομο που "διευκολύνθηκε" να εισέλθει στην Ευρώπη, ενώ σε ορισμένες περιπτώσεις προστίθεται επιπλέον κατηγορία για πρόκληση ναυαγίου. Θα πρέπει να θυμόμαστε ότι οι ίδιοι άνθρωποι που οδηγούνται στο δικαστήριο είναι αυτοί που έφεραν το σκάφος τους στην ακτή με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ασφάλεια και έσωσαν πολλές ζωές. Παρόλα αυτά, καταλήγουν να σύρονται σε τραγελαφικές δίκες χωρίς την κατάλληλη νομική εκπροσώπηση και, τις περισσότερες φορές, να φυλακίζονται για πολλά χρόνια.

Αυτή η διαδικασία ποινικοποίησης είναι συστηματική και απορρέει από ρατσιστικούς νόμους και συνοριακές πρακτικές.

Επιρεάζει τη ζωή των ποινικοποιημένων ανθρώπων για πάντα. Αυτές οι δίκες συμβαίνουν συνήθως στην αφάνεια. Οι κρατικοί δικηγόροι αναλαμβάνουν τους πελάτες τους και τους συναντούν 15 λεπτά πριν από την προγραμματισμένη δίκη, χωρίς να γνωρίζουν τις λεπτομέρειες της υπόθεσης. Οι δίκες συχνά γίνονται χωρίς την κατάλληλη διερμηνεία. Οι ετυμηγορίες εκδίδονται μετά από μια διαδικασία που διαρκεί κατά μέσο όρο 38 λεπτά, καταδικάζοντας τους ανθρώπους για 44 χρόνια φυλάκισης κατά μέσο όρο. Η έλλειψη νομικής συνδρομής, καθώς και οι συνοπτικές διαδικασίες, είναι μερικά από τα εργαλεία που χρησιμοποιεί το σύστημα για την ποινικοποίηση των μεταναστών. Αυτό έχει αφήσει πολλούς ανθρώπους στη φυλακή για χρόνια χωρίς καμία υποστήριξη και χωρίς καμία νομική προοπτική μετά την έφεσή τους.

Η ποινικοποίηση των μετακινούμενων ανθρώπων είναι πολύ συχνά αόρατη και οι φωνές τους αποσιωπούνται μέσω της κράτησης και της φυλάκισης. Αυτό επιτρέπει στις αρχές της ΕΕ και των κρατών μελών της να παραβιάζουν περαιτέρω τα δικαιώματά τους και να ασκούν τη χειρότερη βία σε βάρος τους, ακόμη και μετά την απελευθέρωσή τους. Τροφοδοτούν τα κυρίαρχα μέσα μαζικής ενημέρωσης με τα κοινά στερεότυπα που περιγράφουν τους ανθρώπους που μεταναστεύουν. Παρουσιάζονται ως φτωχά θύματα, τα οποία εκμεταλλεύεται και θέτει σε κίνδυνο μια σατανική μαφία παράνομης διακίνησης, ως δράστες οι ίδιοι ή ως όργανα που έχουν σταλεί για να καταστρέψουν τον "ανώτερο" ευρωπαϊκό πολιτισμό μας.

Για να ενισχύσουν αυτές τις ιδέες, οι ειδήμονες των μέσων ενημέρωσης μπερδεύουν σκόπιμα την ορολογία, χρησιμοποιώντας χωρίς νομική βάση φράσεις όπως "διακινητές ανθρώπων".

Αυτό δημιουργεί την εντύπωση ότι έχουν διακινήσει παράνομα ανθρώπους παρά τη θέλησή τους. Τα μέσα ενημέρωσης και το κοινό τους δεν φαίνεται να ενοχλούνται από την αντίφαση στην ιδέα ότι ο λαθρέμπορος και ο εισβολέας είναι ένα και το αυτό. Με λίγες εξαιρέσεις, ακόμη και για τα αριστερά μέσα ενημέρωσης, η περίπτωση ενός μετανάστη πρέπει να προκαλέσει συγκίνηση για να γίνει ελκυστικός τίτλος. Μπορεί να γράψουν για την ξεκάθαρη αδικία ενός πατέρα που έχασε το παιδί του σε ένα ναυάγιο και κατηγορήθηκε ότι έθεσε σε κίνδυνο την ευημερία των παιδιών του. Θα μπορούσαν επίσης να γράψουν για τους λευκούς ακτιβιστές που συνελήφθησαν για "εγκλήματα αλληλεγγύης". Ακόμα, εφόσον δεν ταιριάζουν στο προφίλ του ευάλωτου θύματος ή του ανθρωπιστή ήρωα, δεν θα αναφέρουν τους αμέτρητους ανθρώπους που μεταναστεύουν και συνελήφθησαν για διευκόλυνση. Οι συλλήψεις έχουν γίνει μια κανονικότητα, και οι ατάκες για την κανονικότητα δεν πουλάνε. Είναι το θέαμα που θέλουν, τίποτα άλλο.

Κοιτάζοντας την αντίδραση του κινήματος, ακόμη και εμείς τείνουμε να πέσουμε στην ίδια παγίδα. Υπήρξαν κάποιες νίκες τα τελευταία χρόνια, δίκες που τελικά κερδήθηκαν, συνήθως μετά από τεράστιες καμπάνιες και πραγματική νομική υποστήριξη.

Παρόλα αυτά, οι περισσότερες υποθέσεις παραμένουν στη σκιά. Προκειμένου να αποκτήσουν ευρεία απήχηση, το πλαίσιο των εκστρατειών μας συχνά εντάσσεται στη λογική της θυματοποίησης και της αθωότητας. Εν τω μεταξύ, είμαστε πολύ λίγοι που ασχολούμαστε με το θέμα και με περιορισμένες δυνατότητες, πρωτοβουλίες όπως το "Δίκτυο Υποστήριξης Καπετάνιων", αλληλέγγυοι δικηγόροι και μεμονωμένα άτομα. Αντιμετωπίζουμε μια κατάσταση όπου είναι δύσκολο να βρούμε καταδικασμένους στο σωφρονιστικό σύστημα, όπου είναι δύσκολο να τραβήξουμε την προσοχή, όπου είναι δύσκολο να βρούμε τα χρήματα για να υποστηρίξουμε τις δράσεις και τις νομικές προσπάθειες. Πρέπει να αναρωτηθούμε γιατί.

Η ενασχόληση με το θέμα αυτό δεν είναι μόνο δύσκολη, αλλά σε ορισμένα σημεία είναι αντιφατική. Όπως έχουμε ήδη πει, δεν πιστεύουμε στο νομικό σύστημα, αλλά για να υποστηρίξουμε τους ανθρώπους που αντιμετωπίζουν ποινές ισόβιας κάθειρξης πρέπει να το χρησιμοποιήσουμε. Σχηματίζουμε εκστρατείες για να βρούμε χρήματα για να πληρώσουμε δικηγόρους και δικαστικά έξοδα, και με αυτά τα χρήματα τροφοδοτούμε το ίδιο σύστημα που επικρίνουμε. Αν δεν θέλουμε να προκαλέσουμε ζημιά στον κατηγορούμενο, πρέπει να μετριάσουμε τα λόγια μας στα μέσα ενημέρωσης και να λέμε ότι το άτομο είναι "αθώο". Κάτω από αυτές τις συνθήκες, πώς μπορούμε να δημιουργήσουμε μια διαφορετική αφήγηση, μια αφήγηση που δεν θυματοποιεί;

Οι άνθρωποι που διασχίζουν τα σύνορα είναι άνθρωποι που αντιστέκονται στην Ευρώπη-φρούριο. Είναι σύντροφοι στον αγώνα κατά των συνόρων (ανεξάρτητα από τις πολιτικές τους ιδέες και το πολιτικό τους υπόβαθρο). Αν δεν επικεντρωνόμασταν στην υποστήριξη των δικαστηρίων και των φυλακών, θα τους αφήναμε πίσω.

Το έργο αυτό μπορεί να είναι γεμάτο πολιτικές παγίδες και αντιφάσεις. Μπορεί να είναι και συναισθηματικά απαιτητικό, αλλά όταν αναλογιστούμε το γεγονός ότι οι άνθρωποι που κινούνται είναι πολιτικοί αιχμάλωτοι ενός συστήματος που τους κάνει αποδιοπομπαίους τράγους, ενός συστήματος που λυγίζει τους δικούς του νόμους για να εξυπηρετήσει τους δικούς του στόχους, πρέπει να πούμε ότι είναι επείγον και ιδεολογικά αναγκαίο.

Από τη μία πλευρά, οι δίκες αυτές αποτελούν μέρος των αποτρεπτικών μέτρων, μαζί με τις επαναπροωθήσεις, τα κέντρα κράτησης και τις γραφειοκρατικές διαδικασίες που

αποσκοπούν στο να τρομάξουν τους ανθρώπους από το να εισέλθουν στην Ευρώπη. Από την άλλη, αποτελούν μια προσπάθεια να δείξουν στους δεξιούς ψηφοφόρους ότι η κυβέρνηση κάνει κάτι για τη μετανάστευση, αντιμετωπίζει τους διακινητές και αποτρέπει την παράνομη είσοδο στη χώρα τους. Δεν είναι παρά ένα κακό θεατρικό έργο, που παίζεται στις πλάτες ανθρώπων που δεν έχουν κάνει τίποτα άλλο από το να παλεύουν για την επιβίωση και να αναζητούν μια καλύτερη ζωή. Αυτό το θέατρο δεν κάνει τίποτα για να διαλύσει τα δίκτυα λαθρεμπόρων, τα οποία δεν καταστρέφονται με τη σύλληψη εκείνων που βρίσκονται στο κατώτερο επίπεδο της δομής. Όπως ο λεγόμενος πόλεμος κατά των ναρκωτικών είναι ένας πόλεμος κατά των χρηστών, έτσι και ο πόλεμος κατά των διακινητών είναι στην πραγματικότητα ένας πόλεμος κατά των μεταναστών.

Με την πάροδο του χρόνου, η συστηματική ποινικοποίηση όσων οδηγούν το σκάφος είχε ισχυρή επιρροή, όχι μόνο στη ζωή των χιλιάδων ανθρώπων που βρίσκονται στη φυλακή, αλλά και σε όσους αποφασίζουν να πηδήξουν από το σκάφος από φόβο μήπως καταλήξουν στη φυλακή, σε όσους εγκαταλείπουν το τιμόνι όταν βλέπουν τα σκάφη του Λιμενικού ή της FRONTEX και σε όσους καλοπροαίρετα εξακολουθούν να πιστεύουν ότι είναι παράνομο να βοηθούν με οποιονδήποτε τρόπο τους ανθρώπους που μεταναστεύουν.

Όσο δεν υπάρχουν ασφαλείς τρόποι μετανάστευσης, θα υπάρχει ζήτηση για διευκόλυνση, και όσο υπάρχει ζήτηση, θα υπάρχει και αγορά. Το σύστημα που ισχυρίζεται ότι θα διαλύσει αυτή τη σκιώδη αγορά είναι το σύστημα που τη δημιούργησε και τη διατηρεί κερδοφόρα. Σε αυτή την αγορά, τα αφεντικά δεν επηρεάζονται από τις υποθέσεις κατά των οδηγών σκαφών. Σύμφωνα με αυτή την καπιταλιστική λογική, οι βαρκάρηδες απλά θα τους αντικαταστήσουν και τα χρήματα θα συνεχίσουν να φτάνουν σε αυτούς, όπως σε κάθε άλλη επιχείρηση, νόμιμη ή μη. Δεν μας αφορά να συζητήσουμε τις ηθικές πτυχές της αγοράς. Είναι ξεκάθαρα τόσο βρώμικη όσο και κάθε άλλη επιχείρηση. Αντ' αυτού θα επικεντρωθούμε στους ανθρώπους που πληρώνουν το τίμημα αυτής της φαρσοκωμωδίας.

Ο απατηλός ισχυρισμός ότι οι επιχειρήσεις κατά των δικτύων λαθρεμπορίου υποκινούνται από το ενδιαφέρον για τις ζωές των ανθρώπων που βρίσκονται σε κίνηση είναι ξεκάθαρη υποκρισία. Οι ίδιες αρχές που συλλαμβάνουν τυχαίους ανθρώπους ως διακινητές είναι αυτές που διεξάγουν τις επαναπροωθήσεις. Διαπράττουν αμέτρητα εγκλήματα κατά των ανθρώπων που βρίσκονται σε κίνηση καθημερινά στα ευρωπαϊκά σύνορα. Οι ίδιοι πολιτικοί που συνεχίζουν να λένε και να λένε ακατάπαυστα για το κακό των λαθρεμπόρων μετά από ένα ακόμη ναυάγιο, είναι αυτοί που σπρώχνουν περισσότερα χρήματα στη στρατιωτικοποίηση των συνόρων, αναγκάζοντας με τη σειρά τους τους

ανθρώπους να ακολουθούν πιο επικίνδυνες διαδρομές. Δίνουν εντολή στα εκτελεστικά τους όργανα να ενεργούν με τη μεγαλύτερη δυνατή βιαιότητα, ενώ εγκλωβίζουν ανθρώπους σε αβίωτες εγκαταστάσεις, όπου τους στερούν ακόμη και τις πιο βασικές ανάγκες. Δημιουργούν την πραγματικότητα όπου οι άνθρωποι που μεταναστεύουν εκλαμβάνονται ως κοινωνική απειλή και γίνονται στόχος ρατσιστικών επιθέσεων σε όλη την Ευρώπη.

Δεν πρέπει να αφήσουμε το θέμα της μετανάστευσης γενικά και της ποινικοποίησης ειδικότερα στη βιομηχανία των ΜΚΟ. Ούτε θα πρέπει να το αντιμετωπίσουμε με την ανθρωπιστική προσέγγιση. Αντίθετα, πρέπει να το θέσουμε σε ένα πολιτικό, ένα επαναστατικό πλαίσιο! Αν θέλουμε να πολεμήσουμε την Ευρώπη-φρούριο, πρέπει να σταθούμε αλληλέγγυοι με όσους φυλακίζονται επειδή πραγματικά αντιστέκονται σε αυτήν, ανεξάρτητα από τους ατομικούς ή συλλογικούς λόγους.

Πρέπει να αναγνωρίσουμε και να εκθέσουμε την τακτική του κράτους, το οποίο στοχεύει συγκεκριμένες ομάδες, τις ορίζει για να τις στιγματίσει, και επομένως να στιγματίσει την αντίσταση. Ο αγώνας των εργαζομένων, όπου οι μετανάστες εργαζόμενοι συχνά αγνοούνται ή στη χειρότερη περίπτωση αντιμετωπίζονται ακόμη και ως απειλή για τα δικαιώματα των εργαζομένων, είναι συχνά επιτυχής και πιο δυναμικός όταν απορρίπτεται αυτός ο διαχωρισμός. Πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι πρέπει να αγωνιστούμε μαζί με τους ανθρώπους που μεταναστεύουν και αυτό προφανώς περιλαμβάνει την υποστήριξή τους στα δικαστήρια και στη φυλακή. Πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι η οδήγηση μιας βάρκας μπορεί να είναι μια τόσο ριζοσπαστική πράξη όσο και το γκρέμισμα των τοίχων μιας φυλακής. Το ότι βρισκόμαστε εδώ σήμερα και συζητάμε αυτό το θέμα μεταξύ πολιτικών συνελεύσεων είναι το πρώτο βήμα προς τη σύνδεση και τη δημιουργία ισχυρών δικτύων. Είναι αυτό που πρέπει να κάνουμε για να αναπτύξουμε νέες τακτικές στον αγώνα ενάντια στο ρατσισμό και τον καπιταλισμό.

ανοιχτή συνέλευση ενάντια
στη Λέσβο
στη συνοριακή βία

FREE #ELHIBLU3

Στις 28 Μαρτίου 2019, το εμπορικό πλοίο EIHiblu1 έφτασε στη Μάλτα. Στα τέλη Μαρτίου 2019, 108 άτομα διασώθηκαν από ένα φουσκωτό σκάφος που βρισκόταν σε κίνδυνο. Το σκάφος είχε αναχωρήσει από τις ακτές της Λιβύης προσπαθώντας να διαφύγει προς την Ευρώπη. Με συντονισμό από αεροσκάφος της επιχείρησης EUNAVFORMed, οι άνθρωποι που βρισκόνταν σε κίνδυνο εντοπίστηκαν και διασώθηκαν από το εμπορικό πλοίο EIHiblu1.

Μετά την επιχείρηση διάσωσης, ο καπετάνιος του EIHiblu1 διαβεβαίωσε τους διασωθέντες ότι θα μεταφερθούν σε λιμάνι με ασφάλεια στην Ευρώπη. Ωστόσο, ακολουθώντας την εντολή των ευρωπαϊκών αρχών, το πλήρωμα προσπάθησε να τους επιστρέψει στις απάνθρωπες συνθήκες της Λιβύης από τις οποίες μόλις είχαν διαφύγει.

Όταν οι διασωθέντες επιβάτες συνειδητοποίησαν ότι θα επέστρεφαν στη Λιβύη, άρχισαν να διαμαρτύρονται για την απόπειρα επαναπροώθησης. Το πλοίο άλλαξε την πορεία του και κατευθύνθηκε βόρεια προς τη Μάλτα.

Κατά την άφιξή τους, τρεις έφηβοι συνελήφθησαν και κατηγορήθηκαν για πληθώρα εγκλημάτων, συμπεριλαμβανομένων τρομοκρατικών ενεργειών. Οι τρεις έφηβοι, τους οποίους αναφέρουμε συλλογικά ως EIHiblu3, ήταν 15,16 και 19 ετών όταν έφτασαν στο ασφαλές λιμάνι της Μάλτας και τέθηκαν αμέσως υπό κράτηση.

Χρειάστηκαν επτά μήνες για να αποφυλακιστούν με εγγύηση τον Νοέμβριο του 2019. Έκτοτε, παραμένουν με περιοριστικούς όρους στη Μάλτα. Πρέπει να προσέρχονται καθημερινά στο αστυνομικό τμήμα και να παρακολουθούν τη μηνιαία ακρόαση κατά την οποία η εισαγγελία προσπαθεί να καθορίσει τις πιθανές κατηγορίες που θα απαγγελθούν. Εάν κριθούν ένοχοι από τους ενόρκους στη Μάλτα, θα μπορούσαν να αντιμετωπίσουν αυστηρή ποινή φυλάκισης.

Μέχρι πρόσφατα, κανένας από τους ανθρώπους που διασώθηκαν από το δεξαμενόπλοιο δεν είχε εξεταστεί από το δικαστήριο. Μόλις τώρα, ένα άτομο κλήθηκε να καταθέσει. Ενώ η αστυνομία και το πλήρωμα του πλοίου κλήθηκαν να καταθέσουν αμέσως μετά την άφιξη του πλοίου, παραμένει αδιαφανές γιατί η εισαγγελία χρειάστηκε δύο χρόνια για να καλέσει να καταθέσει ένα διασωθέν άτομο που είχε διαφύγει από βασανιστήρια, βιασμούς και σκλαβιά στη Λιβύη.

Για εμάς είναι σαφές, ότι το κράτος της Μάλτας προσπαθεί να παραδειγματίσει τους τρεις κατηγορούμενους προκειμένου να αποτρέψει και άλλους από το να αντισταθούν με παρόμοιο τρόπο στις επανοπροωθήσεις προς τη Λιβύη.

Επί του εμπορικού πλοίου, οι EI Hiblu3 είχαν ενεργήσει ως μεταφραστές όταν οι διασωθέντες άρχισαν να διαμαρτύρονται συλλογικά για την επαναπροώθησή τους στη Λιβύη. Η φυλάκιση και η δίωξή τους αποτελεί βαθιά αδικία. Αντί να διώκονται ποινικά, οι EI Hiblu3 θα πρέπει να εξυμνούνται για τις ενέργειές τους να αποτρέψουν την επιστροφή 108 επισφαλών ζώων στη Λιβύη. Δεν μπορούμε να καταδικάζουμε τη Frontex για τη διευκόλυνση παράνομων επαναπροωθήσεων και στη συνέχεια να κατηγορούμε αυτούς που τις εμποδίζουν να συμβούν.

Τον Νοέμβριο του 2023 ολοκληρώθηκε η προκαταρκτική ακροαματική διαδικασία της EI Hiblu 3. Ο Γενικός Εισαγγελέας εξέδωσε ένα σκληρό και κακοσχεδιασμένο κατηγορητήριο εναντίον των τριών νεαρών ανδρών.

Σε αυτό το στάδιο ο Εισαγγελέας μπορεί ακόμα να αποσύρει τις κατηγορίες. Επαναλαμβάνουμε λοιπόν το αίτημά μας να αποσυρθούν όλες οι κατηγορίες και να παύσει αμέσως η δίκη - μια για πάντα!

Αντί να διώκονται ποινικά, οι EI Hiblu 3 θα πρέπει να εξυμνούνται για τη δράση τους στην αποτροπή της επιστροφής 108 ανθρώπων στη Λιβύη.

Η αντίσταση στις παράνομες επαναπροωθήσεις στη Λιβύη δεν είναι έγκλημα.

Ελευθερώστε τους EI Hiblu3 - απορρίψτε αμέσως τη δίκη!

Στις 25.08.2021, ο Χομαγιούν Σαμπετάρα, ένας πατέρας που δραπετεύει από το Ιράν, συνελήφθη από τις ελληνικές αρχές στη Θεσσαλονίκη αφού οδήγησε ένα όχημα στα ελληνοτουρκικά σύνορα. Μετά από μια άδικη δίκη, στις 26.09.2022, ο Χομαγιούν καταδικάστηκε σε ποινή φυλάκισης 18 ετών για υποτιθέμενο λαθρεμπόριο. Ο Χομαγιούν, όπως αναφέρεται, αναγκάστηκε να οδηγήσει το όχημα από το σημείο αναχώρησής του κοντά στα τουρκοελληνικά σύνορα, χρειάζοντας να μεταφέρει επιπλέον 7 άτομα. Από τη σύλληψή του τον Αύγουστο του 2021, κρατείται σε φυλάκιση στην Ελλάδα.

Από την ώρα της φυγής του από το Ιράν, ο Χομαγιούν δεν είχε διαθέσιμη νόμιμη και ασφαλή διέλευση για να ταξιδέψει στη Γερμανία, όπου διαμένουν τα παιδιά του.

Η υπόθεση του Χομαγιούν είναι συμβολική μιας ευρύτερης τάσης. Για κάθε βάρκα ή αυτοκίνητο που φτάνει, τουλάχιστον ένα άτομο συλλαμβάνεται αυθαίρετα και κατηγορείται συστηματικά για λαθρεμπόριο. Το 2022 συνελήφθησαν 1.374 μετανάστες στην Ελλάδα με παρόμοιες κατηγορίες. Οι δίκες διαρκούν κατά μέσο όρο 37 λεπτά και καταλήγουν σε ποινές περίπου 46 ετών φυλάκισης, όπως διαπίστωσε μια μελέτη της Borderline Europe. Αντί να προσφέρει ασφαλές σημεία εισόδου, η ΕΕ ποινικοποιεί τη μη κανονικοποιημένη είσοδο, αφήνοντας τους πρόσφυγες χωρίς άλλη επιλογή παρά να πραγματοποιούν επικίνδυνα ταξίδια.

Η Μαχτάμπ Σαμπετάρα ξεκίνησε την εκστρατεία #FreeHomayoun για να επισημάνει τις αυστηρές μεταναστευτικές πολιτικές της ΕΕ. Μέσω των μέσων κοινωνικής δικτύωσης και της υποστήριξης, η εκστρατεία στοχεύει στην αύξηση της ευαισθητοποίησης για τα ελαττώματα καθώς και τα "δυο μέτρα και σταθιά" του τρέχοντος συστήματος. Καλεί για τη δίκαιη μεταχείριση, τη διατήρηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την παροχή ασφαλών διαδρομών για όλους. Αυτό συμβαίνει μέσω της εμπλοκής στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, της επικοινωνίας με τα μέσα ενημέρωσης και της αντιπαράθεσης περί των βασικών φιγούρων σε επίπεδο ΕΕ. Η εκστρατεία απαιτεί την αθώωση του Χομαγιούν Σαμπετάρα, καθώς και όλων των μεταναστών που ποινικοποιούνται για "λαθρεμπόριο".

Απαιτούμε την αθώωση του Homayoun Sabetara, και όλων των μεταναστών που κατηγορούνται για "παράνομη διακίνηση".

Το δικαστήριο αποτυγχάνει να εξασφαλίσει στη δίκη την παρουσία ουσιώδους μάρτυρα: Ο Homayoun Sabetara παραμένει υπό κράτηση για άλλους πέντε μήνες.

Άλλη μια αναβολή της εκδίκασης της έφεσης του Homayoun Sabetara στη Θεσσαλονίκη: Μετά από 576 ημέρες αναμονής, η εκδίκαση της έφεσής του ξεκίνησε σήμερα (03/04/2024) στο δικαστήριο της Θεσσαλονίκης. Όπως και στην πρώτη δίκη, ο μοναδικός μάρτυρας του κατηγορητηρίου απουσίαζε. Ο Homayoun Sabetara συνελήφθη τον Αύγουστο του 2021, αφού οι ελληνικές αρχές σταμάτησαν το αυτοκίνητο που οδηγούσε στη Θεσσαλονίκη. Στη συνέχεια του απαγγέλθηκαν κατηγορίες για «λαθρεμπόριο» και καταδικάστηκε σε 18 χρόνια φυλάκιση. Η καταδίκη του βασίστηκε κυρίως στη γραπτή κατάθεση ενός μάρτυρα που δεν εμφανίστηκε ποτέ στο δικαστήριο. Ο Homayoun κρατείται έκτοτε στη φυλακή.

Κατά τη διάρκεια της σημερινής ακροαματικής διαδικασίας, ένας από τους δικηγόρους του Homayoun, ο Χάρης Λάδης, προέβαλε ένσταση ότι το Δικαστήριο δεν εξέτασε τον μάρτυρα του κατηγορητηρίου, κατά παράβαση του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ (Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου). Ο μάρτυρας ήταν απών και ως εκ τούτου δεν εξετάστηκε ποτέ. Για τους λόγους αυτούς η υπεράσπιση του Homayoun ζήτησε από το Δικαστήριο να μην αναγνώσει την εν λόγω δήλωση. Ωστόσο, το δικαστήριο αποφάσισε αντ' αυτού να αναβάλει τη δίκη για τις 24/09/24, προκειμένου να έχει χρόνο να εντοπίσει τον μάρτυρα.

Η Mahtab Sabetara, κόρη του Homayoun είναι συντετριμμένη: «Οι δικηγόροι του πατέρα μου ζήτησαν την απελευθέρωσή του υπό όρους λόγω της κατάστασης της υγείας του. Ωστόσο, το δικαστήριο απέρριψε το αίτημα μέσα σε λίγα λεπτά». Ο δικηγόρος του Homayoun Δημήτρης Χούλης σχολίασε επίσης την απόφαση του Δικαστηρίου: «Η σημερινή απόφαση είναι ένα μήνυμα από το δικαστικό σύστημα: αν αντισταθείτε θα σας τιμωρήσουμε. Αν και έχουμε συνηθίσει αυτό το ψυχικό βασανιστήριο από προηγούμενες υποθέσεις, πάντα με εκπλήσσει όταν οι δικαστές είναι τόσο σκληροί με ευάλωτους ανθρώπους».

Πράγματι, αυτό δεν είναι ένα πρωτοφανές αποτέλεσμα. Η υπόθεση του Homayoun Sabetara αποτελεί ένα κραυγαλέο παράδειγμα της συστηματικής ποινικοποίησης των ανθρώπων που μετακινούνται από τις ελληνικές αρχές. Επί του παρόντος, υπάρχουν πάνω από 2.000 άνθρωποι φυλακισμένοι στην Ελλάδα, οι οποίοι έχουν καταδικαστεί φερόμενοι ως διακινητές με αμφισβητούμενα/ανεξέλεγκτα στοιχεία, άνθρωποι των οποίων το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη έχει παραβιαστεί.

Παρ' όλα αυτά, η αντιμετώπιση αυτών των παραβιάσεων οδηγεί συχνά σε διαδοχικές αναβολές, όπως επιβεβαιώνει η περίπτωση του Homayoun. «Εγκλωβισμένοι ανάμεσα στο να τους επιβληθούν άδικες ποινές ή να υπομείνουν παράταση της προσωρινής τους κράτησης, η δικαιοσύνη δεν αποτελεί επιλογή για αυτούς τους ανθρώπους», δηλώνει η Julia Winkler από το *borderline-Europe*. Η κόρη του Homayoun, Mahtab Sabetara, και η ομάδα υποστηρικτών της, έχουν δεσμευτεί να επιστήσουν τη διεθνή προσοχή σε αυτή την αδικία μέσω της εκστρατείας #FreeHomayoun. Απευθυνόμενη στους υποστηρικτές της καμπάνιας και στη δημόσια σφαίρα, η Mahtab Sabetara τονίζει: «Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε ενάντια στην ποινικοποίηση της μετανάστευσης και θα μετατρέψουμε τα σημερινά δάκρυα σε δύναμη και αποφασιστικότητα.»

Τις πρώτες πρωινές ώρες της 14ης Ιουνίου 2023, το υπερπλήρες αλιευτικό σκάφος “Adriana” βυθίστηκε σε διεθνή ύδατα περίπου 50 μίλια από το λιμάνι της Πύλου. Εκατοντάδες άνθρωποι πνίγηκαν υπό την παρουσία του Λιμενικού Σώματος – Ελληνικής Ακτοφυλακής (ΛΣ-ΕΑ). Σχεδόν όλοι οι 104 άνθρωποι που επιβίωσαν, διασώθηκαν από ένα πολυτελές γιοτ, μετά τη βύθιση του αλιευτικού σκάφους. Ανασύρθηκαν σοροί 82 ανθρώπων που έχασαν τη ζωή τους στο ναυάγιο. Ωστόσο, εκατοντάδες παραμένουν αγνοούμενοι και θεωρείται ότι βυθίστηκαν μαζί με το πλοίο. Εννέα από τους επιζώντες έχουν συλληφθεί από τις ελληνικές αρχές και έχουν κατηγορηθεί άδικα, ως υπεύθυνοι για την τραγωδία.

Το Adriana αναχώρησε από το Τομπρούκ της Λιβύης στις 7 Ιουνίου 2023 με προορισμό την Ιταλία με περισσότερους από 750 επιβάτες, κυρίως από τη Συρία, το Πακιστάν και την Αίγυπτο. Το αλιευτικό σκάφος ήταν υπερπλήρες και βρισκόταν ξεκάθαρα σε κίνδυνο, χωρίς τα κατάλληλα μέσα πλοήγησης, χωρίς πλήρωμα και χωρίς σωστικά μέσα. Μετά από μια εβδομάδα στη θάλασσα, η μηχανή του σκάφους είχε παρουσιάσει βλάβη και οι προμήθειες είχαν εξαντληθεί. Τουλάχιστον δύο άνθρωποι είχαν ήδη χάσει τη ζωή τους από αφυδάτωση, πριν το σκάφος ανατραπεί. Λόγω αυτών των συνθηκών, οι επιβαίνοντες στο σκάφος επικοινωνήσαν με το Watch the Med Alarm Phone στις 13 Ιουνίου 2023 και ενημέρωσαν ότι το σκάφος τους έπαιρνε επικίνδυνη κλίση και ότι χρειάζονταν επείγοντως βοήθεια. Το Alarm Phone με τη σειρά του ενημέρωσε το Ελληνικό Λιμενικό Σώμα (ΛΣ-ΕΑ), καθώς το αλιευτικό σκάφος βρισκόταν εντός της ελληνικής ζώνης έρευνας και διάσωσης (SAR). Η διάσωση δεν έγινε ποτέ.

Τις εβδομάδες και τους μήνες μετά το πολύνεκρο ναυάγιο, άρχισαν να έρχονται στο φως στοιχεία για τα γεγονότα, που οδήγησαν στην ανατροπή και βύθιση του “Adriana”, δίνοντας μια σαφή εικόνα για το ρόλο του Ελληνικού Λιμενικού Σώματος. Το Λιμενικό Σώμα (ΛΣ-ΕΑ)- όχι μόνο δεν επιχείρησε να διασώσει το -εμφανώς- ακυβέρνητο σκάφος, αλλά επιπλέον παρεμπόδισε επί αρκετές ώρες πιθανές ενέργειες διάσωσης από άλλα σκάφη. Πολλοί επιζώντες περιγράφουν επίσης πώς οι ενέργειες του ΛΣ-

ΕΑ, έθεσαν σε κίνδυνο τη ζωή των επιβατών, καθώς το σκάφος του ΛΣ επιχείρησε να ρυμουλκήσει το “Adriana”, γεγονός που πιθανότατα συνέβαλε στη βύθισή του. Έχει επίσης αναφερθεί ότι πολλές άλλες ευρωπαϊκές αρχές είχαν ενημερωθεί για την κατάσταση κινδύνου του “Adriana” ώρες πριν από το ναυάγιο, αλλά δεν επενέβησαν.

Παρά τα πολλαπλά στοιχεία που υποδεικνύουν ευθύνη της Ελλάδας, ήταν τα ίδια τα θύματα που βρέθηκαν να κατηγορούνται. Οι επιζώντες από το ναυάγιο μεταφέρθηκαν στην Καλαμάτα, όπου κρατήθηκαν απομονωμένοι σε μια αποθήκη. Εκεί, οι αρχές τους υπέβαλαν σε ανακρίσεις, πριν ακόμη μπορέσουν να έχουν πρόσβαση σε οποιαδήποτε ανεξάρτητη νομική ή ψυχοκοινωνική υποστήριξη. Μετά από αυτές τις ανακρίσεις και με βάση τις μαρτυρίες λίγων μόνο επιζώντων, εννέα επιζώντες συνελήφθησαν και παρουσιάστηκαν -άδικα- ως υπεύθυνοι για τον μαζικό θάνατο των επιβαινόντων. Στους εννέα επιζώντες απαγγέλθηκαν κατηγορίες για διευκόλυνση της παράνομης εισόδου μεταναστών (“διακίνηση ανθρώπων”), συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση και πρόκληση του ναυαγίου που οδήγησε στο θάνατο εκατοντάδες ανθρώπους.

Σύμφωνα με δημοσιεύματα των μέσων ενημέρωσης, το κατηγορητήριο βασίστηκε σε μαρτυρίες που υποδείκνυαν ότι, οι εννέα ανέλαβαν περισσότερες ευθύνες για καθήκοντα στο πλοίο, όπως για παράδειγμα η διανομή νερού ή προσπάθεια ελέγχου του πλήθους για τη σταθεροποίηση του πλοίου που έπαιρνε κλίση. Ωστόσο, φαίνεται ότι οι κατηγορούμενοι άνδρες είναι και οι ίδιοι μετανάστες που πλήρωσαν σημαντικό χρηματικό ποσό για να φτάσουν στην Ευρώπη, όπως και οι υπόλοιποι άνθρωποι που επέβαιναν στο πλοίο. Δεν είναι η πρώτη φορά που βλέπουμε επιβάτες να πιέζονται για να δώσουν ενοχοποιητικές καταθέσεις. Είναι σημαντικό, όπως φαίνεται, πως κανείς από τους εννέα συλληφθέντες δεν αναγνωρίστηκε από άλλους επιβάτες ως αποδέκτης χρημάτων για διακίνηση, ή έστω ως μέλος του πληρώματος.

Επί του παρόντος, οι κατηγορούμενοι είναι προφυλακισμένοι σε δύο διαφορετικές φυλακές: οκτώ βρίσκονται στο Ναύπλιο και ένας στον Αυλώνα. Η έρευνα από τον ανακριτή βρίσκεται ακόμη σε εξέλιξη και δεν έχει οριστεί ακόμη ημερομηνία για τη δίκη. Δεν αναμένουμε να πραγματοποιηθεί νωρίτερα από την άνοιξη του 2024. Οι διορισμένοι από το κράτος δικηγόροι ζήτησαν την άρση της προφυλάκισης των εννέα επιζώντων, αλλά το αίτημα απορρίφθηκε. Την υπεράσπιση των κατηγορουμένων έχει αναλάβει τώρα μια ομάδα επτά έμπειρων ποινικών δικηγόρων, μεταξύ των οποίων δικηγόροι από το Human Rights Legal Project-Samos και το Legal Centre Lesbos.

Στις 13 Σεπτεμβρίου 2023, σαράντα από τους επιζώντες του θανατηφόρου ναυαγίου στην Πύλο κατέθεσαν μήνυση κατά παντός υπευθύνου ενώπιον του Ναυτοδικείου Πειραιά. (υποσημείωση ε) (3)

Ποιος πρέπει να θεωρηθεί υπεύθυνος για τους θανάτους του ναυαγίου της Πύλου;

Σίγουρα όχι οι άνθρωποι που, αναζητώντας ασφάλεια, αναγκάζονται να διανύσουν εξαιρετικά επικίνδυνες διαδρομές με υπερπλήρεις βάρκες. Παράλληλα τα δίκτυα διακινητών που εκμεταλλεύονται αυτή την κατάσταση – είναι ένα σύμπτωμα, αλλά όχι η ρίζα του προβλήματος. Ο πραγματικός ένοχος είναι η Ευρώπη-Φρούριο, η οποία θέλοντας να ελέγξει τη μετανάστευση και να κλείσει τα σύνορά της, συνάπτει “βρώμικες” συμφωνίες με άλλες καταπιεστικές κυβερνήσεις. Η εξωτερικοποίηση των συνόρων της ΕΕ, πέρα από την επικράτεια της, σε άλλες χώρες που συνορεύουν με αυτή, μόνο σε περισσότερη βία οδηγεί. Αυτή η πρακτική δε σταματά τη μετανάστευση, οδηγεί μόνο σε περισσότερους θανάτους στην διαδρομή.

Τα τρία τελευταία χρόνια, η Ελληνική Ακτοφυλακή (ΑΣ-ΕΑ) έχει αυξήσει τις συστηματικές παράνομες επαναπροωθήσεις στη θάλασσα (pushbacks), οδηγώντας σε περισσότερη βία, θανάτους και εξαφανίσεις. Ως αποτέλεσμα, περισσότεροι άνθρωποι επιχειρούν να περάσουν απευθείας στην Ιταλία, γεγονός που αυξάνει τόσο την απόσταση όσο και τον κίνδυνο για τη ζωή τους κατά τη διάρκεια αυτών των διαδρομών. Η θανατηφόρα πρακτική των παράνομων επαναπροωθήσεων (pushbacks), μια από τις πιο βίαιες μορφές αποτροπής της διέλευσης των εθνικών συνόρων, έγινε κανόνας στην Ευρώπη και όχι μόνο. Υπενθυμίζεται ότι ήδη στις 7 Ιουλίου 2022, η Ελλάδα καταδικάστηκε από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου για τις παράνομες και απειλητικές για τη ζωή πρακτικές του Λιμενικού Σώματος (ΑΣ-ΕΑ) στη θάλασσα (υποσημείωση στ). (5) Επί του παρόντος, εκκρεμούν αποφάσεις από το ΕΔΔΑ για τουλάχιστον 32 υποθέσεις που σχετίζονται με 8 επιχειρήσεις επαναπροώθησης εναντίον της Ελλάδας. Στο πλαίσιο αυτό, η τραγωδία της Πύλου αναδεικνύεται ως μία ακόμη περίπτωση στη μακρά λίστα των μη διασώσεων και των εγκλημάτων στη θάλασσα.

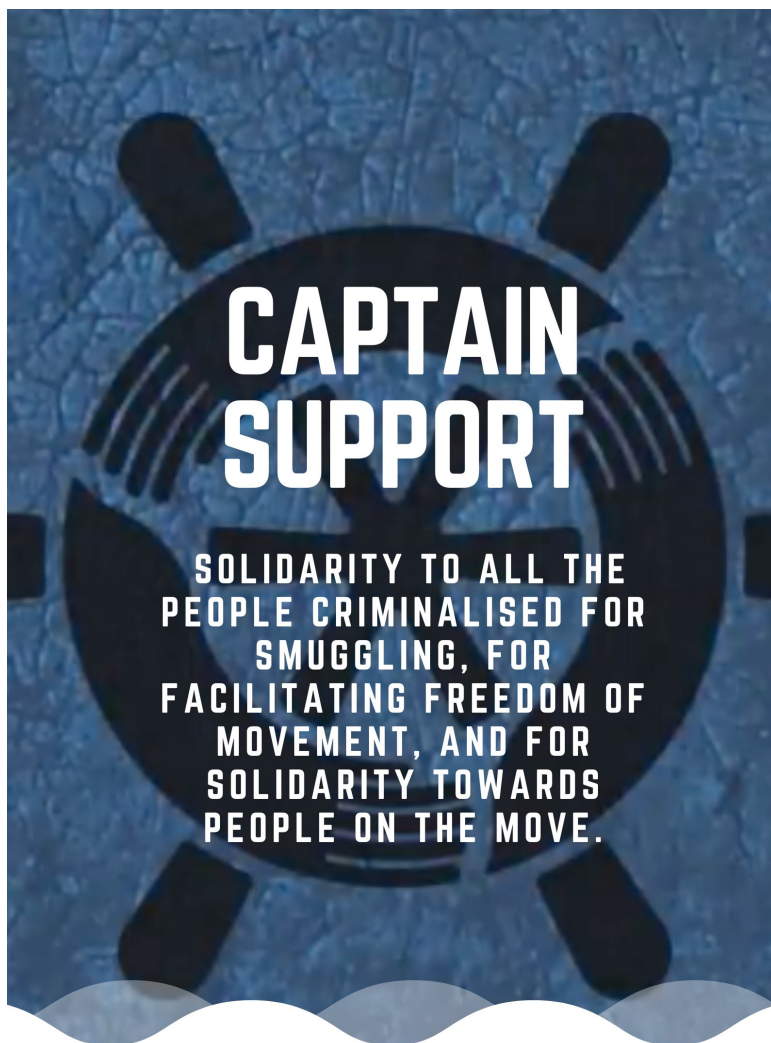
Όποιος/α επιβιώσει από το ταξίδι και δεν επαναπροωθηθεί βίαια, κινδυνεύει να συλληφθεί αυθαίρετα από την ακτοφυλακή και να κατηγορηθεί για διευκόλυνση της παράνομης εισόδου μεταναστών (“διακίνηση ανθρώπων”). Η ποινικοποίηση των ανθρώπων που διασχίζουν τα σύνορα, με βάρκες ή αυτοκίνητα, είναι συστηματική στην Ελλάδα.

Σύμφωνα με πρόσφατη μελέτη της *borderline europe*, περισσότεροι από 2.000 μετανάστ(ρι)ες βρίσκονται σήμερα στις ελληνικές φυλακές, κατηγορούμενοι ή καταδικασμένοι για “διακίνηση ανθρώπων”.

Στις περισσότερες περιπτώσεις, οι συλλήψεις, οι προφυλακίσεις και οι δίκες των κατηγορουμένων για οδήγηση σκαφών, χαρακτηρίζονται από σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και δεν συμμορφώνονται με τις αρχές για μια δίκαιη δίκη: αυθαίρετη κράτηση, βία και εξαναγκασμός, και ελάχιστη έως καθόλου πρόσβαση σε διερμηνεία ή νομική βοήθεια. Οι ελληνικές αρχές εφάρμοσαν τις ίδιες ακριβώς πρακτικές στην περίπτωση του ναυαγίου της Πύλου.

Η ποινικοποίηση των μετανασ(ρι)ών είναι συχνά αόρατη και οι φωνές τους αποσιωπώνται λόγω της κράτησης τους και των μακροχρόνιων ποινών φυλάκισης. Αυτό επιτρέπει στις Αρχές των ευρωπαϊκών κρατών να παραβιάζουν περαιτέρω τα δικαιώματά τους. Αντιμέτωποι με εξαιρετικά μεγάλες ποινές φυλάκισης που βασίζονται σε αυθαίρετες συλλήψεις και δίκες, οι μετανάστ(ρι)ες οι οποίοι κατηγορούνται για διευκόλυνση της παράνομης μετανάστευσης, αποτελούν κεντρικό στόχο της βίας των συνοριακών καθεστώτων.

Το Captain Support Network, είναι μια ομάδα ακτιβιστών που εδρεύει κυρίως στην Ευρώπη, που στέκεται αλληλέγγυα σε όλους όσους ποινικοποιούνται φερόμενοι ως “διακινητές”.

Σχετικά με τη δίκη και τις τελευταίες εξελίξεις

Την Τρίτη 21 Μαΐου 2024, το Τριμελές Εφετείο Κακουρηγμάτων Καλαμάτας εξέτασε την υπόθεση εναντίον των «9 της Πύλου» («Pylos9»). Μετά από μια σύντομη ακροαματική διαδικασία, και σε συμφωνία με την πρόταση της εισαγγελέως, το δικαστήριο έκρινε ότι το ελληνικό κράτος δεν είχε δικαιοδοσία να ασκήσει δίωξη εναντίον των 9 επιζώντων του ναυαγίου της Πύλου, για «συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση» και για «πρόκληση ναυαγίου που είχε ως αποτέλεσμα να χάσουν τη ζωή τους άνθρωποι», καθώς τα γεγονότα που οδήγησαν στο ναυάγιο του «Adriana» συνέβησαν σε διεθνή ύδατα. Το δικαστήριο απέσυρε, επίσης, τις κατηγορίες εναντίον τους για «διακίνηση» και για «παράνομη είσοδο στην ελληνική επικράτεια», αφού αναγνώρισε ότι οι επιβάτες του «Adriana», ούτε εισήλθαν ποτέ στην ελληνική επικράτεια, ούτε και είχαν ποτέ την πρόθεση να το πράξουν.

Η απόφαση αυτή επιβεβαιώνει αυτό που η ομάδα των συνηγόρων υπεράσπισης και το κίνημα αλληλεγγύης κατήγγειλαν ήδη από την αρχή: Οι 9 επιζώντες είναι αθώοι για τις κατηγορίες που αντιμετώπιζαν, ενώ η 11 μηνών προφυλάκισή τους ήταν αδικαιολόγητη, και αντίθετη με τα όσα προβλέπει το διεθνές και ελληνικό δίκαιο.

Αντί να λάβουν την υποστήριξη που χρειάζονταν μετά τα τραγικά γεγονότα της 14ης Ιουνίου, οι 9 επιζώντες που μόλις είχαν δει περισσότερους από 600 ανθρώπους να πνίγονται μπροστά στα μάτια τους, συμπεριλαμβανομένων των μελών των οικογενειών και των φίλων τους, βρέθηκαν μέσα στις ελληνικές φυλακές, να αντιμετωπίζουν ένα ρατσιστικό δικαστικό σύστημα. Οι 9 επιζώντες τελικά δικαιώθηκαν, χάρη στην απεριορίστη υποστήριξη και το έργο μιας ακούραστης ομάδας συνηγόρων υπεράσπισης και ενός κινήματος αλληλεγγύης. Αυτό συνέβη παρά το γεγονός ότι οι ελληνικές αρχές και τα εγχώρια καθεστωτικά μέσα ενημέρωσης επιχειρούσαν επανειλημμένα να τους παρουσιάσουν ως μοχθηρούς διακινητές, σε μια προσπάθεια να συγκαλύψουν την ευθύνη των αρχών.

Δεδομένης της απουσίας ουσιαστικής έρευνας για τις συνθήκες του ναυαγίου της Πύλου, τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία ήρθαν στο φως αποκλειστικά χάρη στο έργο λίγων ανεξάρτητων Ελλήνων δημοσιογράφων, διεθνών μέσων ενημέρωσης και ερευνητικών ομάδων. Οι προσπάθειες αυτές ήταν, στην πραγματικότητα, ιδιαίτερα κρίσιμης σημασίας, καθώς οι ανακριτικές αρχές που είχαν αναλάβει την υπόθεση των 9 της Πύλου, αρνήθηκαν επανειλημμένα το αίτημα της ομάδας των συνηγόρων υπεράσπισης για ενδελεχή εξέταση όλων των διαθέσιμων και κρίσιμων αποδεικτικών στοιχείων.

Παρά την αθωωτική ετυμηγορία της 21ης Μαΐου, και σε αντίθεση με την απόφαση του δικαστηρίου, οι 9 της Πύλου – που ζήτησαν άσυλο στην Ελλάδα – παραμένουν μέχρι και σήμερα πίσω από τα κάγκελα, επειδή η ελληνική αστυνομία διέταξε εκδικητικά τη διοικητική τους κράτηση.

Ο ένας από τους 9 επιζώντες, ένας 20χρονος άνδρας, του οποίου η αίτηση ασύλου έχει ήδη απορριφθεί δύο φορές κατά τη διάρκεια της προφυλάκισής του, μεταφέρθηκε στο διαβόητο Προαναχωρησιακό Κέντρο Κράτησης (ΠΡΟ.ΚΕ.Κ.Α.) της Πέτρου Ράλλη - κοντά στην Αθήνα- όπου κρατείται και απειλείται με απέλαση στην Αίγυπτο. Οι υπόλοιποι 8, οι οποίοι αναμένουν τη συνέντευξη ασύλου τους, έχουν μεταφερθεί στο αστυνομικό τμήμα Ναυπλίου, όπου κρατούνται προς το παρόν, μέχρι τη μεταφορά τους σε κάποιο Προαναχωρησιακό Κέντρο Κράτησης (ΠΡΟ.ΚΕ.Κ.Α.), με την ανυπόστατη αιτιολογία ότι είναι πιθανό να διαφύγουν από τη χώρα.

Οι 9 της Πύλου έχουν άμεση ανάγκη ψυχοκοινωνικής υποστήριξης, την οποία στερούνται από τη στιγμή του ναυαγίου από το οποίο επέζησαν τον Ιούνιο του 2023, μέχρι και σήμερα. Η αυθαίρετη και τιμωρητική απόφαση της Ελληνικής Αστυνομίας να τους διατηρήσει υπό κράτηση μετά την αθώωσή τους είναι απαράδεκτη και αποτελεί σκόπιμη κίνηση προκειμένου να τους εκθέσει σε περαιτέρω απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση. Από τη μία φυλακή στην άλλη, οι 9 επιζώντες βρίσκονται εγκλωβισμένοι εντός του ελληνικού σωφρονιστικού συστήματος και η ελευθερία τους δέχεται βίαιες επιθέσεις.

Απαιτούμε την άμεση απελευθέρωσή τους! Είναι, επίσης, αναγκαία η κινητοποίησή και η υποστήριξη όλων μας, για να καταγγελθεί η παρούσα κατάσταση. Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε μέχρι να απελευθερωθούν οι 9 της Πύλου, και μέχρι το Ελληνικό Λιμενικό Σώμα και οι ελληνικές και ευρωπαϊκές αρχές να λογοδοτήσουν για τις ενέργειές τους, που οδήγησαν εκατοντάδες ανθρώπους στον θάνατο. Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για να βάλουμε ένα τέλος στη συστηματική συνοριακή βία.

Απαιτούμε:

- Την άμεση απελευθέρωση των 9 της Πύλου και την κατάλληλη μεταχείριση και υποστήριξή τους, ως επιζώντες του τραγικού ναυαγίου.
- Ενδελεχή και ανεξάρτητη έρευνα σχετικά με τα πραγματικά αίτια του «ναυαγίου της Πύλου» και τις ενέργειες του Λιμενικού Σώματος.
- Άμεσο τερματισμό της ποινικοποίησης της μετανάστευσης και της φυλάκισης των μετακινούμενων ατόμων.
- Άμεσο τερματισμό της συστηματικής και θανατηφόρας συνοριακής βίας.
- Για περισσότερες πληροφορίες, επισκεφθείτε την ιστοσελίδα μας και ακολουθήστε τους λογαριασμούς μας στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τις καμπάνιες:

<https://www.freehomayoun.org/en>

<https://captainsupport.net/freepylos9/>

<https://elhiblu3.info/>

